

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3205/2024
22.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ксенија Булатовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова, чији је заступник Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 838/24 од 06.03.2024. године, у седници одржаној 22.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 838/24 од 06.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 838/24 од 06.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 838/24 од 06.03.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 6522/21 од 08.11.2023. године у делу којим је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде на раду исплати на име претрпљених физичких болова износ од 100.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 100.000,00 динара и на име душевних болова због наружености износ од 30.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 08.11.2023. године до исплате и обавезана да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 223.050,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и разматрања правног питања од општег интереса.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да ревизија тужене није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У овој правној ствари правноснажном пресудом тужиоцу је досуђена накнада нематеријалне штете због повреде на раду када је као припадник посебне јединице при обавезној физичкој обуци на послу у вежби заузеле позиције услед исклизнућа руке претрпео повреду рамена, услед које је претрпео видове нематеријалне штете за које му је примерена накнада досуђена, уз дате чињеничне и правне разлоге које опредељују такву одлуку, у правилној примени материјалног права на утврђено чињенично стање. У парницама ове врсте, исход спора условљен је утврђеним околностима конкретног случаја.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана пресуда у примени материјалног права, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају није испуњен законски услов који би се односио на потребу уједначавања судске праксе, како се ревизијом предлаже и да не постоји потреба за новим тумачењем права, нити за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана.

Из изнетих разлога, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца применом института изузетне дозвољености ревизије, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 13.09.2021. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде износи 230.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела евидентно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић